

Kunsten at tænke negativt

En hotdog til hjernen Af Jørgen Lund

Tori leder en kommunal terapigruppe, der arbejder efter det, jeg kalder 'Alt for damerne'-metoden. Det er noget med meget positive slagord og paroler, som så skal bilde én ind, at det går fremad. Men nu har gruppen fået en ansøgning fra Ingvild om at inddrage hendes mand Geirr, der bliver stedse mere negativ efter en ulykke, der har lammet hans underkrop, så han sidder i kørestol.



Gruppen indfinder sig oplagt hos parret, der bor i et stort hus, hvor Geirr har forskanset sig på 1. sal med krigsfilm og chillum og høj rockmusik. Han vil overhovedet ikke have noget med gruppen at gøre og forsøger at smide dem ud med eder og forbandelser. Men Tori sår et frø i ham: Der er noget med, at Ingvild har antydnet overfor hende, at hun ikke kan holde til Geirrs negativitet i al evighed. Og hvad så? Er Ingvild på vej væk fra Geirr?

Han finder ud af, at han hellere må deltage i den middag, der er dækket så fint op til nedenunder. Så kører han med sin kørestolelevator *ned* ad trappen, og så begynder løjerne. Med sin negativitet splitter han gruppen totalt ad – spiller alle ud mod alle og afdækker alle skjulte motiver i sin jagt på det, han kalder *afklaring*. Han splitter også huset ad, idet den fine middag udvikler sig til abefest, hvor alle går amok på deres egen måde. Alle når f.eks. i løbet af nattens løb at gøre selvmordsforsøg – undtagen Tori, der får så mange bank, at hun flygter fra huset i den kommunale terapivogn og Ingvild, der til gengæld boller ved siden af osv.. Alt meget morsomt skildret. Da alle til sidst har nået bunden, er Geirr tilfreds. Han har fået *afklaring*, og han kan levere filmens program-replik om, at hvis man ikke tillader sig at tænke/handle negativt, kommer man aldrig til bunds i sine problemer. Filmen slutter med, at han forsonet med sin hustru tager kørestolelevatoren *op* ad trappen – måske til en ny og mere afklaret begyndelse.

Filmen indeholder mange skjulte hilsner til "Gøgereden", som den deler suget med: En terapigruppe modtager et nyt medlem, der i stedet for at tilpasse sig gruppen ødelægger den og hele terapi-modellen. Men tankegangen er i begge tilfælde den, at alle falske forsvarsværker og selvbillede må falde, før man kan modtage hjælp.

Først når man indser, at man har taget fejl af sin situation med sine rationaliseringer, fortrængninger og harmoniseringsforsøg, kan den virkelige hjælp nå frem. Men da er den også virkelig, fordi den arbejder fra bunden/grunden af og ikke på falske forudsætninger, som alt må gøre i et uærligt liv. Og så er det velgørende, at filmen genopliver det ellers næsten afskaffede begreb om normal spilletid. Ikke noget oppustet begreb her om storfilm, der dominerer hele aftenen med ærefrygt for de skønne kunster.

Kunsten å tænke negativt - Norge 2006 - Instr./manus: Bård Breien - Medv.: Fridtjov Såheim, Kjersti Holmen, Henrik Mestad, Marian Saastad Ottesen, Kari Simonsen, Kirsti Eline Torhaug, Per Schaaning, Christian Soldal - 79 min. - Biografpremiere d. 15/8 2008 - Udlejning/pressebilleder © Sunrise Film

[http://www.thefreshfilms.com/Movies/kunsten_a_tenke_negativt_\(2006\).htm](http://www.thefreshfilms.com/Movies/kunsten_a_tenke_negativt_(2006).htm)

<http://www.filmzentrale.com/rezis2/kunstdesnegativendenkensuk.htm>